

הוּא אֶתְכָּךְ כִּי
אַתָּה אֶתְכָּךְ כִּי

הبلاغ בזה יאנט האזרה שאנו למדים ממציאות הילידית. שאלת
 לנו וברית של פשרה נמציאות כיא כל התרבות המודרנית זו
 נדרשת מטהונה של התרבות הילידית, שאם כי נהג רק האב
 היינו זונט, שאעפ' שכלות הטע גער באהת והשנה מיה
 אפשר שישם דבריהם שמציאות הכללית מחייבת את מקרים
 שלא שום הכללית. וכך, אלא שום מתחייבם מהוכנות
 הכללית. אבל כיוון שנמצאים הניסים בהנחה שם איזט
 קשורים אל תבנתה הכללית, איך ראיינו שאזוז זה דבר
 מובהה כל שיזו הוברים ממשיכים מעד תיובייהם, שהרי אין
 זיב נושא כלל, שם הר חיוב נושא לא כי מקום לדבר יוצא
 מסוד וגופות הנקודות איך ראי לנו להשכיל של דבר יש לו
 הכללית מכון מוטרי, ואפיו און הרטיטם שאן אנו משכילה
 לומד הכללית, צלינו לדעת שיש להם איזר שיבא המן רגלה
 אבליהם.

הילוג - הגדוד

א. נפת ישראל מנגנון זאת הולם בטהו האזרחי, סייטה הצעלה והטוהר
 הפלאת הצעלה על גנטיה שבורה גאנט. גם על הגותה גאנט יפהה צבעו
 מנגה וזה אם כה בידיעת התרבות הולם לטעה מודד המבע, מיבור זהא בעניט
 גפלאות את מראתה העצמית. האמת האמן היא בעמיה מביבה את הוך גאנט
 בקשר ובועלם. איזה לאדם החזוי הקייטני שיגולו על טבעו, בכך שזא חfine
 האשב שככל הטעמץ בעבז אין עליון כה ערין לא הילט בעילו, על כן אין מנג
 משפלאות המכור שבפוקה היה לא לערבי עז ולא לטעמים מלהטיב והטהורה
 שהיה מפצעת את הריה לנטלו מבל ומברחו שטבעם וההמי הארא של גאנט.
 האיך רק הטעמה האנטזית. המבורה את פועלותיה עז שיפון עז ד' בעלם
 בתגלוות רצנית אידאלית, שהוא גילוי שם האיזה שבתורת ישראל.

דו. פ מלך מוחיק בהטעמץ בעייר בעבור איזתו לזרע שנושא נובל בשחר
 הטעמץ, וזה קשרו בו, ואני יכול לסבול ניסים בעולם, ולא שיבוי טבע בפוד
 האדם. ולעומת זו ישראל יצר ד' להבקיע את גאט הטעמץ, ומציגות הניטיך עז
 חולנות בהטעמץ, באופן שאיננו סותם בפני האור האלדי, ונושא שאיזר שטבע גאנט
 הניסים בעולם, בחרית הטעמץ, כבוד. נטחת הטעמץ עצמו, באדם ובועלם.